

Նա ոտքի կանգնեց, ձեռքին բաժակի ձև տալով շուռ տուաւ գլխիս և ասաց. մկրտի ծառայս Աստուծոյ ի նոր գրական անուն Մախլաս:

— Պ. Աբգար, այդ թնչ անուն է:

— Այդ իմ հին անունն է. թէև ինձ պէտք չէ և մի քիչ հնացած, բայց ընդունիր:

Աբգարի հինը շատ նորերէց նոր է ու կմնայ և ես ուրախ ուրախ վեր թռայ տեղիցս ու գրիչս թաթախելով՝ ստորագրեցի

ՄԱԽԼԱՍ

«Աղադրօտապատը եւ Ս. Էջմիածինը իրենց սկզբնական օնդումն են գրեց ու Էջմ. միարան Բարդուղիմէոս եպ. Գէորգեան:

Այս փոքրիկ գրքոյկը, որ սրբազան եպիսկոպոսը հրատարակել է ուսերէն թարգմանութեամբ հանդերձ, բացի մասնագիտական հետաքրքրութիւն ունենալուց՝ արժանի է ուշադրութեան և այն զօրեղ բողոքի շնորհիւ, որ հեղինակը բարձրացել է «Մշակ» լրագրի և Նաչիկ վարդապետ Դատեանի թեթեւամիտ և անմիտ վերաբերմունքի դէմ դէպի Էջմիածինը: Խնդիրը նրանումն է, որ մի քանի տարի առաջ Էջմիածնի մօտ պեղումներ կատարուեցին և գետնի տակից դուրս եկան ահագին շինութիւնների հիմքեր և քարէ սիւներ ու զանազան առարկաներ. Գեր. Բարդ. եպիսկոպոսը կարծիք յայտնեց, թէ այդ հնութիւնները հին հայոց կռապաշտական մի մեհեանի տեղ յետագայում շինուած Ձուարթնոց եկեղեցու հետքեր են: Նաչիկ վարդապետը, որ ի հարկէ ոչ մի ձեռնհասութիւն չունի դատելու այս խնդրի մասին, լուրեր էր տարածում, որ գտնուած շինութիւնները հին Էջմիածնի տաճարն է: Այսպիսի գայթակղեցուցիչ վարմունքի դէմ է բողոքում հեղինակը: Ճաւալի է իհարկէ որ Էջմիածնի Սինօղն և պատշաճաւոր իշխանութիւնը իւր ժամանակին դրական միջոցներ չէին ձեռք առել զսպելու այդպիսի ոտնձգութիւնները:

ԸՆԹԵՐՑՈՂ

Իմ պատասխանը պ. Գ. Ենգիբարեանին

«Լումայում» տպուած պ. Գար. Մնգիբարեանի մատենագրական յօդուածը իմ հայերէնից ուսերէն լրակատար բառարանի մասին *) կարդացի մեծ հետաքրքրութեամբ: Պ. Մնգիբար-

*) «Լումայ» 1905 թ. մարտ, եր. 120—125: